

കർമ്മാതീത, വാനപ്രസ്ഥി ആത്മാക്കൾ തന്നെയാണ് തീവ്രഗതിയുടെ സേവനത്തിന് നിമിത്തം

മധുബൻ വരദാന ഭൂമി, സമർത്ഥ ഭൂമി, ശ്രേഷ്ഠമായ കുട്ടുകെട്ടിന്റെ ഭൂമി, സഹജമായ പരിവർത്തന ഭൂമി, സർവ്വ പ്രാപ്തികളുടെയും അനുഭവം ചെയ്യിക്കുന്ന ഭൂമി. അങ്ങനെയുള്ള ഭൂമിയിൽ വന്ന് സർവ്വരും സ്വയത്തെ സമ്പന്നം അർത്ഥം സർവ്വ കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ട് സമ്പന്നമായ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഒരു അപ്രാപ്തി യുമില്ലല്ലോ? ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വ ഖജനാക്കളെ സദാ കാലത്തേക്ക് ധാരണ ചെയ്തോ? ഇവിടെ നിന്നും സേവാ സ്ഥാനത്തേക്ക് പോയി മഹാദാനിയായി ഇതേ ശക്തികൾ, സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ സർവ്വർക്കും നൽകുന്നതിന് നിമിത്തമായി തീരും എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? സദാ കാലത്തേക്ക് സ്വയത്തെ വിഹ്വല വിനാശകർ, പരിഹാര സ്വരൂപർ എന്ന അനുഭവം ചെയ്തോ? സ്വയത്തിന്റെ പ്രശ്നം വേറെ എന്നാൽ മറ്റാ ത്മാക്കളുടെ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും പരിഹാര സ്വരൂപർ.

സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഇപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കൾ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വശപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നും മുക്തമാ യി. പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് വശപ്പെടുക എന്നത് ബാല്യാവസ്ഥയാണ്. ഇപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണാത്മാക്കളുടെ ബാല്യാ വസ്ഥയുടെ സമയം സമാപ്തമായി. യുവ അവസ്ഥയിൽ മായാജീത്ത് ആകുന്നതിന്റെ വിധിയിലൂടെ മഹാ വീരരായി, സേവനത്തിൽ ചക്രവർത്തിയായി, അനേക ആത്മാക്കളുടെ വരദാനി മഹാദാനിയായി, അനേക പ്രകാരത്തിലെ അനുഭവം ചെയ്ത് മഹാരഥിയായി, ഇപ്പോൾ കർമ്മാതീത, വാനപ്രസ്ഥ സ്ഥിതിയിലേക്ക് പോകുന്നതിന്റെ സമയമാണ്. കർമ്മാതീത, വാനപ്രസ്ഥ സ്ഥിതിയിലൂടെ തന്നെയാണ് വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ആത്മാക്കളെയും അര കല്പത്തേക്ക് കർമ്മ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തമാക്കി മുക്തിയിലേക്ക് അയ ക്കുന്നത്. മുക്തരായ ആത്മാക്കൾ തന്നെയാണ് സെക്കന്ററിൽ മുക്തിയുടെ സമ്പത്ത് ബാബയിൽ നിന്നും നേടി തരുന്നത്. ഭൂരിഭാഗം ആത്മാക്കൾ മുക്തിയുടെ ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്നതിന് നിങ്ങൾ കർമ്മാതീത, വാന പ്രസ്ഥ മഹാദാനി വരദാനി കുട്ടികളുടെയടുത്തേക്ക് വരും. ഏതു പോലെ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ജഡ ചിത്ര ങ്ങളുടെ മുന്നിൽ, ചിലർ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ച് സുഖവും ശാന്തിയും യാചിക്കുന്നു. ചിലർ തീർത്ഥ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പോയി യാചിക്കുന്നു, ചിലർ വീട്ടിലിരിക്കെ യാചിക്കുന്നു, ആർക്ക് എത്രത്തോളം ശക്തിയുണ്ടോ അവിടം വരെയെത്തുന്നു, എന്നാൽ യഥാശക്തി യഥാഫലത്തിന്റെ പ്രാപ്തി ചെയ്യുന്നു. ചിലർ ദൂരെയിരുന്നു മനസ്സ് കൊണ്ട് ചെയ്യുന്നു, ചിലർ മുർത്തിയുടെ മുന്നിൽ തീർത്ഥ സ്ഥാനം അഥവാ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പോയി കാണിക്കാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്നു. സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് വശപ്പെട്ട് ചെയ്യുന്നു. ആ സർവ്വ കണക്കുമനുസരിച്ച് എങ്ങനെയുള്ള കർമ്മം, ഭാവന അതിനനുസരിച്ചുള്ള ഫലം ലഭിക്കുന്നു. അതേപോലെ ഇപ്പോൾ സമയത്തിനനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ ചൈതന്യ മഹാദാനി വരദാനി മുർത്തികളുടെ മുന്നിൽ പ്രാർത്ഥി ക്കും. ചിലർ സേവാസ്ഥാനങ്ങളാകുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളിലെത്തും. ചിലർ മഹാൻ തീർത്ഥമായ മധുബനിൽ വരെയെത്തും, ചിലർ വീട്ടിലിരിക്കെ സാക്ഷാത്ക്കാരം ചെയ്ത് ദിവ്യ ബുദ്ധിയിലൂടെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ അനുഭവം ചെയ്യും. സമുഖത്ത് വരാതെ തന്നെ സ്നേഹത്തോടും ദൃഢ സങ്കല്പത്തോടും പ്രാർത്ഥി ക്കും. മനസ്സാ നിങ്ങൾ ചൈതന്യ ഫരിസ്തകളെ ആഹ്വാനം ചെയ്ത് മുക്തിയുടെ സമ്പത്തിന്റെ അഞ്ജലി യാചിക്കും. കുറച്ച് സമയത്തിനുള്ളിൽ സർവ്വാത്മാക്കൾക്ക് സമ്പത്ത് നേടി തരുന്നതിന്റെ കാര്യം തീവ്രഗ തിയിൽ ചെയ്യേണ്ടി വരും. വിനാശത്തിന്റെ സാധനം സൂക്ഷ്മമായതിനാൽ തീവ്രഗതിയിലൂടെ സമാപ്തിക്ക് നിമിത്തമാകും, അതേപോലെ നിങ്ങൾ വരദാനി മഹാദാനി ആത്മാക്കൾ തന്റെ കർമ്മാതീത ഫരിസ്ത സ്വരൂപത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ശക്തിശാലി സ്വരൂപത്തിലൂടെ, സർവ്വരുടെയും പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതികരണ മായി മുക്തിയുടെ സമ്പത്ത് നേടി തരും. തീവ്രഗതിയിലുള്ള ഈ കാര്യത്തിന് വേണ്ടി മാസ്റ്റർ സർവ്വ ശക്തി വാൻ, ശക്തികളുടെ ഭണ്ഡാര, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാര, ഓർമ്മയുടെ സ്വരൂപമായി തയ്യാറായോ? വിനാ ശത്തിന്റെ കാര്യവും വരദാനത്തിന്റെ മെഷിനറിയും തീവ്രഗതിയിലൂടെ ഒപ്പത്തിനൊപ്പം നടക്കും.

വളരെ കാലമായി അർത്ഥം ഇപ്പോൾ മുതലേ എവർറെഡി. തീവ്രഗതിയിലുള്ളവർ സദാ കർമ്മാതീതം, പരിഹാര സ്വരൂപമായിട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അഭ്യാസം ചെയ്യുന്നില്ലായെങ്കിൽ തീവ്രഗതിയുടെ സമയം നൽകു ന്നവരാകുന്നതിന് പകരം കാണുന്നവരാകേണ്ടി വരും. വളരെ കാലത്തെ തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥി തീവ്രഗതി യുടെ സേവനത്തിന് നിമിത്തമായി തീരുന്നു. ഇതാണ് വാനപ്രസ്ഥം അർത്ഥം സർവ്വ ബന്ധന മുക്തം, നിർമ്മോഹി, ബാബയോടൊപ്പം തീവ്രഗതിയുടെ സേവനത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അവസ്ഥ. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നൽകുന്നവരാകേണ്ട സമയമാണ്, അല്ലാതെ ഇപ്പോഴും സ്വയത്തെ പ്രതിയോ പ്രശ്നങ്ങളെ പ്രതിയോ എടു കേണ്ട സമയമല്ല. സ്വയത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളിൽപ്പെട്ട് അലയുന്ന സമയം കഴിഞ്ഞു പോയി. പ്രശ്നം എന്നു

പറയുന്നതും തന്റെ ബലഹീനതകളുടെ രചനയാണ്. ആരിലൂടെയെങ്കിലും അഥവാ എന്തെങ്കിലും സാഹചര്യങ്ങളിലൂടെ വരുന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ കാരണം വാസ്തവത്തിൽ നമ്മുടെ കുറവുകൾ തന്നെയാണ്. കുറവുകളായിട്ടത് വ്യക്തിയിലൂടെയോ പരിതസ്ഥിതികളിലൂടെയോ പ്രശ്നം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. കുറവില്ലായ്മയിൽ പ്രശ്നങ്ങളുടെ യുദ്ധമില്ല. വന്നിട്ടുള്ള പ്രശ്നം, പ്രശ്നത്തിന് പകരം പരിഹാര സ്വരൂപത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നു. ഇത് തന്റെ കുറവുകളിൽ നിന്നും ഉത്പന്നമായിട്ടുള്ള മിഴി മൗസാണ്. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും ചിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ പ്രശ്നം വരുന്ന സമയത്ത് എന്ത് ചെയ്യുന്നു? സ്വയം മിഴി മൗസായി തീരുന്നു. ഇതിനോട് കളിക്കൂ, എന്നാൽ ഭയപ്പെടരുത്. എന്നാൽ ഇതും കുട്ടിക്കാലത്തെ കളിയാണ്. രചന നടത്താതിരിക്കൂ, സമയം വ്യർത്ഥമാക്കാതിരിക്കൂ. ഇതിനുപരിയായ സ്ഥിതിയിൽ വാനപ്രസ്ഥിയാകൂ. മനസ്സിലായോ!

സമയമെന്ത് പറയുന്നു? ബാബയെന്ത് പറയുന്നു? ഇപ്പോളും കളിപ്പാട്ടങ്ങളുമായി കളിക്കാനാണോ ഇഷ്ടം? കലിയുഗത്തിലെ മാനവ രചനയെന്നായി തീർന്നു? മുരളിയിൽ കേൾക്കുന്നില്ലേ. തേളിനെപ്പോലെ യായി. അതിനാൽ ഈ ബലഹീനമായ പ്രശ്നങ്ങളുടെ രചനയും തേളിന് സമാനം സ്വയത്തെ കടിക്കുന്നു, ശക്തിഹീനമാക്കുന്നു. അതിനാൽ സർവ്വരും മധുബനിൽ നിന്നും സമ്പന്നമായി ഈ ദൃഢ സങ്കല്പം ചെയ്ത് പോകണം- ഇപ്പോൾ മുതൽ സ്വയത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തെ സമാപ്തമാക്കി, എന്നാൽ ആർക്കും ഞാൻ പ്രശ്ന സ്വരൂപമാകില്ല. സ്വയത്തെ പ്രതി, സർവ്വരെ പ്രതി സദാ പരിഹാര സ്വരൂപരായിരിക്കും. മനസ്സിലായോ.

ഇത്രയും ചിലവ് ചെയ്ത് പരിശ്രമിച്ച് വരുന്നു ഇതിനാൽ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലം ഈ ദൃഢ സങ്കല്പത്തിലൂടെ സദാ സഹജമായി ലഭിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. ഏതു പോലെ മുഖ്യമായ കാര്യമായ പവിത്രതയ്ക്ക് വേണ്ടി ദൃഢ സങ്കല്പമെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ- മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും, സഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും ഈ വ്രതത്തെ നിലനിർത്തും എന്ന്. സ്വപ്നത്തിലോ സങ്കല്പത്തിലോ ലേശമെങ്കിലും ചഞ്ചലത വരുന്നുവെങ്കിൽ പാപമായല്ലേ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അതേപോലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സ്വരൂപമാകുക അഥവാ പ്രശ്നത്തിന് വശപ്പെടുക- ഇതും പാപത്തിന്റെ കണക്കാണ്. പാപത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണ്, തിരിച്ചറിവാണ്, പാപമുള്ളയിടത്ത് ബാബയുടെ ഓർമ്മയുണ്ടാകില്ല, ബാബ കൂടെയുണ്ടാകില്ല. പാപവും ബാബയും രാപകൽ പോലെയാണ്. അതിനാൽ പ്രശ്നം വരുന്ന സമയത്ത് ബാബയുടെ ഓർമ്മ വരുന്നുണ്ടോ? വേറിട്ടു പോകുന്നില്ലേ. പിന്നീട് പരവശരാകുമ്പോൾ ബാബയുടെ ഓർമ്മ ഉണ്ടാകുന്നു. അതും ഭക്തരുടെ രൂപത്തിൽ ഓർമ്മിക്കുന്നു, അധികാരിയുടെ രൂപത്തിലല്ല. ശക്തി നല്കൂ, ആശ്രയം നല്കൂ, മറി കടത്തൂ. അധികാരിയുടെ രൂപത്തിൽ, സാമിയായി, സമാനമായി ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. മനസ്സിലായോ ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്. സമാപ്തി സമാരോഹണം ആഘോഷിക്കേണ്ട. പ്രശ്നങ്ങളുടെ സമാപ്തി സമാരോഹണം ആഘോഷിക്കില്ലേ. അതോ കേവലം നൃത്തം മാത്രമേ ചെയ്യുകയുള്ളോ? നല്ല നല്ല നാടകങ്ങൾ കളിക്കാറില്ലേ. ഇപ്പോൾ ഈ ചടങ്ങ് ആഘോഷിക്കണം കാരണം ഇനിയിപ്പോൾ സേവനത്തിൽ വളരെ സമയം വേണം. അവിടെ വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇവിടെ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് നല്ലതല്ലല്ലോ. അവർ മഹാദാനി വരദാനിയെന്ന് പറഞ്ഞ് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ മൂഡ് ഓഫായി കരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു അപ്പോൾ ഫലം എങ്ങനെ നല്കും! അവരുടെയടുത്തും നിങ്ങളുടെ ചുടുള്ള കണ്ണുനീർ എത്തിച്ചേരും. അവരും ഭയന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഓർമ്മിക്കൂ നമ്മൾ ബ്രഹ്മബാബയോടൊപ്പം ഇഷ്ട ദേവനാണ് പുജനീയ ആത്മാക്കളാണ്. ശരി.

സദാ വളരെക്കാലത്തെ തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥി, തീവ്രഗതിയിലുള്ള സേവനത്തിന് എവർറെഡിയായ കുട്ടികൾക്ക് സദാ വിശ്വപരിവർത്തകർ ഒപ്പം തന്നെ പ്രശ്ന പരിവർത്തകർ, പരിഹാര സ്വരൂപരായ കുട്ടികൾക്ക്, സദാ ദയാമനസ്കരായി ഭക്ത ആത്മാക്കളുടെയും ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളുടെയും സ്നേഹിയും സഹയോഗിയുമായിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ പ്രശ്നങ്ങളിൽ നിന്നുമുപരിയായിരിക്കുന്ന, കർമ്മാതീത വാനപ്രസ്ഥ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന സമ്പന്ന സ്വരൂപരായ കുട്ടികൾക്ക് ബാപദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും നമസ്തേയും.

നൂയോർക്ക് പാർട്ടിയോട്- സർവ്വരും സ്വയത്തെ ബാബയുടെ വിശേഷ ആത്മാവാണെന്ന് അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ബാബ ഏതുപോലെ സദാ ശ്രേഷ്ഠമാണോ അതേ പോലെ നമ്മൾ കുട്ടികളും ബാബയ്ക്ക് സമാനം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന സന്തോഷം ഉണ്ടോ? ഇതേ സ്മൃതിയിലൂടെ സദാ ഓരോ കർമ്മം സ്വതവേ തന്നെ ശ്രേഷ്ഠമായി തീരും. സങ്കല്പത്തിനനുസരിച്ചായിരിക്കും കർമ്മം. അതിനാൽ സദാ സ്മൃതിയിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. സദാ തന്റെ ഈ ശ്രേഷ്ഠ ജന്മത്തിന്റെ സന്തോഷം ആഘോഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഈ ശ്രേഷ്ഠ ജന്മത്തിൽ ഭഗവാന്റെ കുട്ടിയായി- മുഴു

വൻ കല്പത്തിലും ഇങ്ങനെയുണ്ടാകില്ല. 5000 വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കേവലം ഈ സമയത്താണ് ഈ അലൗകിക ജന്മം ലഭിക്കുന്നത്. സത്യയുഗത്തിലും ആത്മാക്കളുടെ പരിവാരത്തിൽ വരും എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പരമാത്മാ സന്താനങ്ങളാണ്. അതിനാൽ ഈ വിശേഷതയെ സദാ ഓർമ്മിക്കൂ. ഞാൻ ഉയർന്നതിലും വച്ച് ഉയർന്ന ധർമ്മം, കർമ്മം, പരിവാരത്തിലെ ബ്രാഹ്മണനാണെന്ന് സദാ ഓർമ്മിക്കൂ. ഇതേ സ്മൃതിയിലൂടെ ഓരോ ചുവടിലും മുന്നോട്ട് പോകൂ. പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ ഗതിയെ തീവ്രമാക്കൂ. പറക്കുന്ന കല സദാ മയാജീത്തും നിർബന്ധനവുമാക്കുന്നു. ബാബയെ തന്റേതാക്കിയെങ്കിൽ പിന്നെ ബാക്കിയെന്ന്. ഒന്നല്ലേ യുള്ളൂ. ഒന്നിൽ തന്നെ സർവ്വതും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിന്റെ ഓർമ്മയിൽ, ഏകരസ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ശാന്തി, ശക്തി, സുഖത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകുന്നു. എവിടെയാണോ ഒന്നുള്ളത് അവിടെ ഒന്നാം നമ്പറാണ്. അപ്പോൾ സർവ്വരും നമ്പർവൺ അല്ലേ. ഒന്നിനെ ഓർമ്മിക്കാനാണോ എളുപ്പം അതോ കൂടുതൽ പേരെയോണോ? ബാബ കേവലം ഇതേ അഭ്യാസമാണ് ചെയ്തിക്കുന്നത്, മറ്റൊന്നുമല്ല. പത്ത് വസ്തുക്കൾ എടുക്കാനാണോ എളുപ്പം അതോ ഒന്നെടുക്കാനാണോ? അതിനാൽ ബുദ്ധിയിലൂടെ ഒന്നിന്റെ ഓർമ്മ ധാരണ ചെയ്യാൻ വളരെ സഹജമാണ്. സർവ്വരുടെയും ലക്ഷ്യം വളരെ നല്ലതാണ്. ലക്ഷ്യം നല്ലതാണെങ്കിൽ ലക്ഷണവും നല്ലതായി കൊണ്ടിരിക്കും. ശരി.

അവ്യക്ത മഹാവാക്യം- സങ്കല്പ ശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കൂ

സമയത്തിനനുസരിച്ച് ശീതളതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ ഓരോ പരിതസ്ഥിതിയിലും തന്റെ സങ്കല്പങ്ങളുടെ ഗതിയെ, വാക്കിനെ ശീതളമാക്കൂ, ധൈര്യശാലിയാക്കൂ. സങ്കല്പത്തിന് തീവ്രതയുണ്ടെങ്കിൽ വളരെ സമയം വ്യർത്ഥമാകും, നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കില്ല അതിനാൽ ശീതളതയുടെ ശക്തിയെ ധാരണ ചെയ്യൂ എങ്കിൽ വ്യർത്ഥത്തിൽ നിന്നും അപകടത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാകാം. ഇത് എന്ത് കൊണ്ട്, എന്ത്, അങ്ങനെയല്ല ഇങ്ങനെയാണ്, ഈ വ്യർത്ഥത്തിന്റെ തീവ്രതയിൽ നിന്നും മുക്തമാകും. ചില കുട്ടികൾ ചിലപ്പോൾ വലിയ കളി കാണിക്കുന്നുണ്ട്. വളരെ ശക്തമായി വ്യർത്ഥ സങ്കല്പം വരുന്നതിനാൽ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പിന്നെ ആ സമയത്ത് പറയുന്നു- എന്ത് ചെയ്യാം, സംഭവിച്ചു. തടയാനാകില്ല. എന്ത് തോന്നിയോ അത് ചെയ്തു, എന്നാൽ വ്യർത്ഥത്തിന് നിയന്ത്രണ ശക്തി വേണം. ഒരു സമർത്ഥ സങ്കല്പത്തിന് കോടി മടങ്ങ് ഫലം ലഭിക്കുന്നു. അതേ പോലെ ഒരു വ്യർത്ഥ സങ്കല്പത്തിന്റെ കണക്ക്- ഉദാസി നമാകുക, നിരാശരാകുക, സന്തോഷം നഷ്ടപ്പെടുക- ഇതും ഒന്നിന് വളരെ മടങ്ങ് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ദിവസവും തന്റെ ദർബാർ വിളിക്കൂ, തന്റെ സർവ്വ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളോടും വിശേഷം ചോദിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മ ശക്തികൾ മന്ത്രി അഥവാ മഹാമന്ത്രി, അവരെ തന്റെ ഓർഡർ അനുസരിച്ച് നടത്തിക്കൂ. ഇപ്പോൾ മുതലേ രാജ്യ ദർബാർ ശരിയാണെങ്കിൽ ധർമ്മരാജന്റെ ദർബാറിൽ പോകേണ്ടി വരില്ല. ധർമ്മരാജനും സ്വാഗതം ചെയ്യും. എന്നാൽ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ശക്തിയില്ലായ്മയിൽ അന്തിമ റിസൾട്ടിൽ പിഴയടക്കുന്നതിന് ധർമ്മരാജപുരിയിൽ പോകേണ്ടി വരും. ഈ ശിക്ഷകൾ പിഴയാണ്. റിഫൈൻ(ശുദ്ധം) ആകൂ എങ്കിൽ ഫൈൻ(പിഴ) അടക്കേണ്ടി വരില്ല.

വർത്തമാനം ഭാവിയിലെ ദർപ്പണമാണ്. വർത്തമാനത്തെ സ്ഥിതി അർത്ഥം ദർപ്പണത്തിലൂടെ തന്റെ ഭാവിയെ സ്പഷ്ടമായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. ഭാവിയിലെ രാജ്യാധികാരിയാകുന്നതിന് ചെക്ക് ചെയ്യൂ- വർത്തമാന സമയത്ത് എന്നിൽ ഭരിക്കാനുള്ള ശക്തി എത്രത്തോളമുണ്ട്? ആദ്യം സൂക്ഷ്മ ശക്തികൾ, ഏതൊന്നാണോ വിശേഷ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്- സങ്കല്പ ശക്തിയുടെ മേൽ, ബുദ്ധിയുടെ മേൽ, സംസ്കാരങ്ങളുടെ മേൽ പൂർണ്ണ അധികാരം ഉണ്ടാകണം. ഈ വിശേഷ മൂന്നു ശക്തികൾ രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന മുഖ്യമായ സഹയോഗികളാണ്. ഈ മൂന്ന് ശക്തികളും ആത്മാവിന്റെ അർത്ഥം രാജ്യാധികാരി രാജാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നടക്കുകയാണെങ്കിൽ സദാ രാജ്യം അർത്ഥം നിയമമനുസരിച്ച് നടക്കും. രാജാവ് ഒരിക്കലും സ്വയം ഒരു കാര്യവും ചെയ്യുന്നില്ല, ചെയ്യിക്കുകയാണ്. ചെയ്യുന്നവർ വേറെയാണ്. അതേ പോലെ ആത്മാവും ചെയ്തിക്കുന്നവനാണ്, ചെയ്യുന്നത് വിശേഷ ത്രിമൂർത്തി ശക്തികളാണ്. ആദ്യം ഇതിന്റെ മേൽ നിയന്ത്രണ ശക്തി ഉണ്ടാകണം എങ്കിൽ ഈ സാകാർ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങൾ അവരുടെ ആധാരത്തിൽ സ്വതവേ ശരിയായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നടക്കും. സത്യയുഗി സൃഷ്ടിയെ കുറിച്ച് പറയാറുണ്ട്- ഒരു രാജ്യം, ഒരു ധർമ്മം എന്ന്. അതേ പോലെ ഇപ്പോൾ സ്വരാജ്യത്തിലും ഒരു രാജ്യം അർത്ഥം സർവ്വരും സ്വയത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവരാകണം. മനസ്സ് തന്റെ മന്മത്തനനുസരിച്ച് നടക്കരുത്, ബുദ്ധി തന്റെ നിർണ്ണയ ശക്തിയെ ചഞ്ചലമാക്കരുത്. സംസ്കാരം ആത്മാവിനെ നൃത്തം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നതാകരുത് എങ്കിൽ പറയാം ഒരു ധർമ്മം, ഒരു രാജ്യം. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള നിയന്ത്രണ ശക്തി ധാരണ ചെയ്യൂ.

ബഹുമതിയോടെ പാസാകുന്നതിന് അഥവാ രാജ്യധികാരിയാകുന്നതിന് സൂക്ഷ്മ ശക്തിയായ മനസ്സിനെ നിയന്ത്രണത്തിൽ വയ്ക്കു അർത്ഥം ഓർഡർ അനുസരിച്ച് കാര്യം ചെയ്യണം. എന്ത് ചിന്തിച്ചുവെങ്കിൽ അത് ഓർഡറിലായിരിക്കണം. സ്റ്റോപ്പ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ സ്റ്റോപ്പാകണം, സേവനത്തെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സേവനത്തിൽ മുഴുകണം. പരംധാമിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ പരംധാമിൽ എത്തി ചേരണം. അങ്ങനെ യുള്ള നിയന്ത്രണ ശക്തിയെ ഇപ്പോൾ വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. ചെറിയ ചെറിയ സംസ്കാരങ്ങളിൽ, യുദ്ധത്തിൽ സമയം നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കൂ. നിയന്ത്രണ ശക്തി ധാരണ ചെയ്യൂ എങ്കിൽ കർമ്മാതീത അവസ്ഥയുടെ സമീപത്തെത്തി ചേരും. മറ്റൊല്ലാ സങ്കല്പങ്ങളും ശാന്തമാകുമ്പോൾ, ഒരേയൊരു ബാബയും ഞാനും മാത്രം എന്ന മിലനത്തിന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ സങ്കല്പം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ശക്തിശാലി യോഗം എന്നു പറയുന്നു. ഇതിന് ഉൾക്കൊള്ളാനും, ഉൾവലിയാനുമുള്ള ശക്തി വേണം. സ്റ്റോപ്പ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ സങ്കല്പം സ്റ്റോപ്പ് ആകണം. ഫുൾ ബ്രേക്ക് ഇടണം, പകുതിയല്ല. ശക്തിശാലി ബ്രേക്കായിരിക്കണം. നിയന്ത്രണ ശക്തി ഉണ്ടാകണം. ഒരു സെക്കന്റീനേക്കാൾ കൂടുതൽ സമയമെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശക്തി കുറവാണ്. അവസാനം ഫൈനൽ പേപ്പറിന്റെ ചോദ്യം ഉണ്ടാകും- സെക്കന്റിൽ ഫുൾ സ്റ്റോപ്പ്, ഇതിലൂടെ തന്നെയാണ് നമ്പർ ലഭിക്കുന്നത്. സെക്കന്റീനേക്കാൾ കൂടുതലായിരുന്നെങ്കിൽ പരാജയപ്പെടും. ഒരേയൊരു ബാബയും ഞാനും, മൂന്നാമതായി ഒരു കാര്യവും വരരുത്. ഇത് ചെയ്യാം, ഇത് നോക്കാം.....ഇത് സംഭവിച്ചു. ഇതെന്ത് കൊണ്ട് സംഭവിച്ചു, ഇതെന്ത് സംഭവിച്ചു- എന്തെങ്കിലും കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തോറ്റു. ഒരു കാര്യത്തിലും എന്തുകൊണ്ട്, എന്ത് എന്നതിന്റെ കൃത്യ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ കൃത്യവിനെ സമാപ്തമാക്കുന്നതിന് വളരെ സമയമെടുക്കും. രചനയെ രചിച്ചുവെങ്കിൽ പാലിക്കേണ്ടിയും വരും, പാലന ചെയ്യാതെയിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. സമയം, ഊർജ്ജം നൽകേണ്ടി വരും, അതിനാൽ ഈ വ്യർത്ഥ രചനയുടെ ജനനത്തെ നിയന്ത്രിക്കൂ.

തന്റെ സൂക്ഷ്മ ശക്തികളെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അറിയുന്നവർക്കേ മറ്റുള്ളവരെയും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ. അതിനാൽ സ്വയത്തിന്റെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണ ശക്തി, ഭരിക്കാനുള്ള ശക്തി സർവ്വർക്കും വേണ്ടി യഥാർത്ഥമായ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയായി മാറുന്നു. അജ്ഞാനി ആത്മാക്കളെ സേവനത്തിലൂടെ കൈകാര്യം ചെയ്തോളൂ, ബ്രഹ്മണ പരിവാരത്തിൽ സ്നേഹ സമ്പന്നമായ, സന്തുഷ്ടതാ സമ്പന്നമായ വ്യവഹാരം ചെയ്യൂ- രണ്ടിലും സഫലമാകും.

വരദാനം- മനസാ, വാചാ മിലനത്തിലൂടെ ജാലവിദ്യ കാണിക്കുന്ന നവീനതയും വിശേഷതയും കൊണ്ട് സമ്പന്നരായി ഭവിക്കട്ടെ.

മനസ്സാ, വാചാ രണ്ടിന്റേയും മിലനം ജാലവിദ്യയുടെ കാര്യം ചെയ്യുന്നു, ഇതിലൂടെ സംഘടനയിലെ ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ സമാപ്തമാകും, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കും എന്തോ ജാലവിദ്യ നടന്നുവെന്ന്. മനസ്സാ ശുഭ ഭാവനയും ശുഭ ആശീർവാദങ്ങളും നൽകുന്നതിൽ ബിസിയാണെങ്കിൽ മനസ്സിന്റെ ചഞ്ചലത സമാപ്തമാകും, പുരുഷാർത്ഥത്തിനോട് ഒരിക്കലും നിരാശയുണ്ടാകില്ല. സംഘടനയിൽ ഒരിക്കലും പരിഭ്രമിക്കില്ല. മനസ്സാ വാചാ സേവയിലൂടെ തീവ്രഗതിയുടെ സേവനത്തിന്റെ പ്രഭാവം കാണാം. ഇപ്പോൾ സേവനത്തിൽ ഈ നവീനതയും വിശേഷതയും കൊണ്ട് സമ്പന്നമാകൂ എങ്കിൽ 9 ലക്ഷം പ്രജകൾ സഹജമായി തയ്യാറാകും.

സ്റ്റോഗൻ - എപ്പോൾ പൂർണ്ണമായും നിർവ്വീകാരിയാകുന്നുവോ അപ്പോഴേ ബുദ്ധിക്ക് യഥാർത്ഥ നിർണ്ണയം സാധ്യമാകൂ.